

ἀγαπητοί, υἱοὶ θεῶν καὶ ἀγαλλοῦν εἰς τὸ ἕνα .	230	sumus, carissimi, ut nos inter nos admoneamus .	230
Κεφάλαιον α΄. Ἄκουε, ἀγαπητέ, ἐλθὼν ἡγεῖσθι μοναχός, ἀποτάξασθι τῷ κόσμῳ.	230	Caput I. Ausculta, carissime, qui venisti, ut monachus fieres .	230
Κεφ. β΄. Παραβολή. Ἄνθρωποι δύο ἐπο- ρεύοντο εἰς πόλιν ἀπέχουσαν ἑσάδια.	231	Caput II. Parabola. Duo viri profi- ciscebantur .	231
Κεφ. γ΄. Περὶ τοῦ πολέμου τῆς σαρκός. Εἰάν τις ὁ πόλεμος τῆς σαρκός ἐπαναστῆ- ται, μὴ φοβῆ.	232	Caput III. De pugna carnis. Si por- ro carnis pugna in te infurrexerit, ne verearis .	232
Κεφ. δ΄. Μὴ ἀναλάβῃς τὸ κακοφρόνων βε- βηλῶ τῶν λεγόντων, ἀφ' ἧς ἡμέρας .	234	Caput IV. Ne admiseris consilium prave sentientium, qui dicunt .	234
Κεφ. ε΄. Νυνὶ δύο θλίψεις εἰσὶν, ἐν αἷς ἐμπλέεταί τις ἀνθρώπος ὑπὸ τὸν ἥλιον.	235	Caput V. Nunc duae sunt tribulationes, quibus omnis sub sole homo implicatur .	235
Κεφ. ς΄. Ἄκουε, ἀγαπητέ, τὰ δυσίατα παθή, εἰ μὴ ἀφ' αὐτῶν καυσήσῃ καὶ τυπ- θῇ φαρμακῶν.	236	Caput VI. Audi carissime: Graves & curatu difficiles morbi nisi ad- ultivis .	236
Κεφ. ζ΄. Μὴ θέλει κακὸς ἀναστρέφεισθαι, καὶ ἔχει φθίμω σὺν ἀγαθῇ, μηδὲ ἐπάκει πῶ.	239	Caput VII. Noli esse pravæ conver- sationis, & famæ non bonæ: neque morem geras peccato .	239
Κεφ. η΄. Εἰάν, ἐργαζομῆς σὺ τὸ ἔργον ἐργον ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀλαβείᾳ.	240	Caput VIII. Si dum tu opus Domini in humilitate .	240
Κεφ. θ΄. Ἀγαπητέ, ἄρξασθε σεαυτῶν, μήποτε σε διδάξῃ ὁ ὄφις ζῆλον τὸς καταφρονήσας.	245	Caput IX. Carissime, attende tibi ipfi: ne forte Serpens te eos ini- tari doceat .	245
Κεφ. ι΄. Προχέου ἐαυτοῖς, ἀγαπητοί, ὅτι πικρὸς ἔχουμι ἐχθρὸς καὶ ἀνελεῖς.	249	Caput X. Attendamus nobis ipsis, carissimi, quoniam acerbi nobis.	249
Κεφ. ια΄. Μὴ ὀλιγοφροσύνῃ, ἀδελφοί, δια- λεύοντες ἀλλήλοις ἀφ' ἑαυτῶν Κύνειον. Πολλοί.	252	Caput XI. Non torpeamus, fratres, fervientes invicem.	252
Κεφ. ιβ΄. Ἐμυσσε ἐν ἀγαπητέ, ἐν τῇ κλήσει ἧς ἐκλήθης. Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι κατήξιώσε.	253	Caput XII. Persefite igitur, carissime, in vocatione, qua vocatus es. Da gloriam Deo .	253
Ὅτι εἰ δὲ γελᾷ καὶ μετρωῖσας, ἀμὰ μᾶλλον κλαίει καὶ πενθεῖ ἐαυτός. Ἀρ- χή καταστροφῆς ψυχῆς μοναχῆ, γέλως καὶ παρρησία.	254	Quid non oporteat ridere, ἔσ' extolli; sed plangere potius, ἔσ' nos ipsos deslere. Initium everfionis animæ monachi est risus .	254
Συμβουλία πρὸς πνευματικὸν βίον, πρὸς νεόφυτον Μοναχόν. Κεφ. ἐπισημῶντα ἕξ. Ἐπήνεσά σοι τὴν πίσιν καὶ τὴν σωδὴν, πῶς πρὸς ἀμαρτωλῆ.	258	Consilium de vita spirituali ad mo- nachum novitium. Capita unmagin- ta sex. I. Tua mihi probatur fi- des ac studium .	258
Μακαρισμοί. Κεφάλαιον Νέ. Μακάριος ὁς γέγονεν ὄλιγος ἐλθῶντος ἐν Κυρίῳ, ἀπὸ πάντων τῶν γυνῶν.	282	Beatitudines. Capita LV. I. Beatus, qui a cunctis rebus terrenis vanæ hujus vitæ .	282
Μακαρισμοί ἕτεροι. Κεφάλαιον κ΄. Μακά- ριος ὁς μισήσας κατέλιπε τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων.	292	Beatitudines alie. Capita xx. I. Bea- tus qui presentem hanc vitam odit ac deserit .	292
Κεφάλαιον ἐκατόν. Πῶς κτῆσαι ἡσυχίαν καρποφροσύνης. Ἀρχὴ καρποφροσύνης, ἀνδρός καὶ ἀρχὴ ταπεινοφροσύνης, ὑποτ.	299	Capita centum. Quomodo quis hu- militatem sibi comparet. Caput I. Initium fructificationis est flos .	299